

név: ..... iskola: ..... osztály: .....

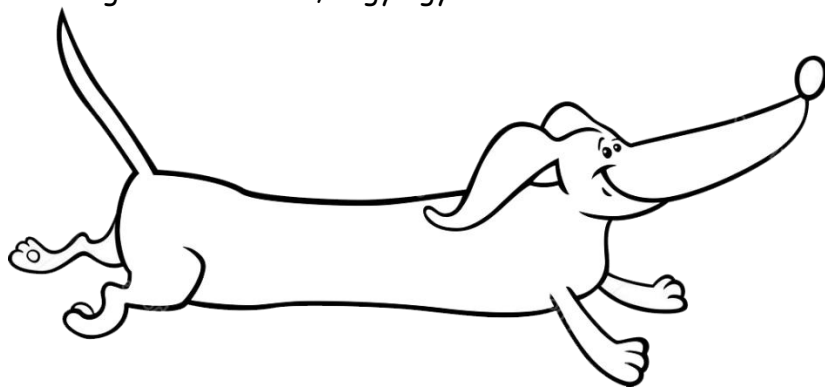
KÉT HÉT EGY MESE

2020-2021
3.-4. osztály
4. forduló

Vibók Ildi: Szeretnék egy aranyhalat! (gyermekregény részlet)

Akár nyuszt, akár teknőst, akár kutyát, akár repülőkutyát vagy zsiráfot akarsz tartani, ebben a könyvben rengeteg vicces (de 100%-ban igaz!) információt olvashatsz róluk, és elgondolkodhatsz, hogy együtt tudnál-e élni velük.

1) Írd le, milyen volt Berti bácsi könyvtára!

.....

.....

.....

.....

2) Mitől volt furcsa Berti bácsi kávéautomatája?

.....

.....

3) Mire jó egy tacsí?

.....

.....

.....

4) Húzd össze az összetartozó fogalmakat , neveket!

Morzsi úr	jákópapagáj
Amélia	macska
tollseprű	kutya
egérfogó	dakszli
tacskó	borzeb
	földszintes kutyaútánzat

5) A tacskóknak két érzékszerve nagyon kiváló: az orra és a füle. Melyikre igaz?

Csoportosítsd a mondatokat. A mondat betűjelét írd az orr vagy a fül alatti vonalra!

ORR

FÜL

- .....
- a. egymilliószor jobb, mint az emberé
  - b. egyszerűen csúcsszuper
  - c. a kutyasok ennek hisznek, nem a szemüknek
  - d. magasabb hangokat is meghallanak vele, mint az ember
  - e. egy csomó izommal tudják minden irányba mozgatni

6) Hogyan vigyázhatsz a tacsik gerincére? (Mi csak a szövegben olvasott jótanácsokra gondolunk most)

.....

.....

.....

11. FEJEZET

amelyben bejutunk Berti bácsi könyvtárába

A könyvtár ajtaja egy nagy, bozontos bokor mögött bújt meg, és pont olyan zöld volt, mint a levelek, szóval nem csoda, hogy eddig észre sem vettem. Óvatosan lenyomtam a kilincset, benyitottam, és aztán jött a meglepetés.

Nem tudom, neked milyen tapasztalataid vannak könyvtár-ügyben, én ahhoz szoktam, hogy egy könyvtár tele van polcokkal meg könyvekkel, és kedves könyvtárosok segítenek eligazodni. De Berti bácsi könyvtára inkább az állatkerti pálmaházra hasonlított. Polcok meg könyvek persze itt is voltak, de könyvtárosok nem, csak egy csomó növény, amik között nyüzsögtek az állatok. Az ágakon madarak tollázkodtak, a levelek között gyíkok osontak, az egyik bokor sűrűjében egy mogyorós pele próbált köddé válni.

– Amatőr – legyintett Gáspi, aztán rám nézett. – Most legalább láthatod, hogy miért írjuk éjt nappallá téve azt a rengeteg használatit. Hogy megszabaduljunk ezektől itt...

– ...de teljesen reménytelen – jött a lemondó nyávogás a bokám mellől. – Az összes elhanyagolt, rosszul tartott, kiebrudalt állat, akiről hírt kapunk, itt köt ki. Berti bácsi hazacibálja őket, aztán várhatjuk a valódi gazdikát, akik tényleg gondoskodni akarnak rólunk...

– Rengeteget dolgozunk az ügyön, hogy mindenkinek találjunk rendes gazdát.

– Ahogy a bácsikád is. Nézd csak meg! – Amélia az egyik páлма mögé mutatott, ahol Berti bácsi éppen egy kávéautomatán matatott valamit. A masina hirtelen zökkent egyet, aztán hal-kan berregni, villogni kezdett, de az elején lévő nyílásból nem egy pohár kávé bújt elő, hanem egy kazal sűrűn telenyomtatott papír.

– Abbahagyni! – mordult fel Berti bácsi, mire a gép, csodák-csodája, leállt. Berti bácsi felemelt egy lapot, és dűnnyögni kezdett:

– A zsemlyeszínű dakszlik fülszörszerkezetének mikroszkopikus vizsgálata napjainkban... – Majd lemondóan legyintett.

– Gyere, Morzsi úr! – nézett le a lába előtt pattogó micsodára. – Ez a nyavalyás még mindig vacakol!

– Morzsi úr! – guggoltam le csodálkozva. – Hát te hogy kerülsz ide?

– No lám, ideértél! – fordult felém a bácsi.

– No lám, ideért! – vágta rá valaki, mire Amélia azonnal felkapta a fejét.

– Szóval itt lebzelsz, te tollseprű!

– Nem lebzselek, egérfogó! A tudományt tanulmányozom csőrközelből. Én nem a kisujjamból szopom a tudást, mint egyesek – mondta a hang, és egy felborzolt tollú jákópapagáj bukkant elő a bácsi mögül, leszállt a feje búbjára, aztán biccentett.

– Helló! Hallom, magadhoz veszel egy aranyhalat. Jól meggondoltad? Meglehetősen szófukar népség!

– Talán ez szól leginkább mellettük!
– kacsintott rám Berti bácsi.

– Éhhén nem beszélhetlek sokat!
Éhhén csahhak csahhohholok! – Morzsi úr hozzám ugrott, képen nyalt, és eltűnt a bokrok között.

– Lelépett! Jellemző! – fintorgott Amélia. – Pedig erről a szokásáról még csak nem is írtunk ennek a földszintes kutya-utánzatnak a használatijában! Vagy mégis? Ellenőrizné valaki? – és a kezembe nyomott egy újabb papírcsomót. – Tessék! Olvasd el! Leköteleznél, ha eltüntetnéd innen ezt a bolhazsákot! Vagy nem szeretnél kutyát?

– De nagyon szeretnék, csak a mami...

– Te anyámasszony katonája! Azért csak olvasd! Hangosan! Így hát olvastam...

HASZNÁLATI UTASÍTÁS TACSKÓHOZ

Kedves, lelkes Ebbarát! Örömmel értesítelek, hogy van egy tacsikód, és akár hiszed, akár nem, senki sem éhezette eddig, ez a szívhez szóló nézés az alapfelszereltség.

Mi? Hogy ez egy dakszli?

Igen, úgy is hívják, és ha már itt tartunk, borzebnek is, az eredeti szakmája után, ami a vadászat. Pontosabban

a felderítés! Ma már egy profi tacsikó nem annyira vadászik, mint inkább követ, kiszagol, megkerget és megugat a szomszéd kandúrtól a biciklis postásig bárkit. Nem egy nyúlbéla, az tuti.

Hogy mit kell tudni egy tacsikógazdinak?

⇒ Először is azt, hogy a tacsikó az kutya, és amíg mi, emberszabásúak a saját szemünknek hiszünk a legjobban, addig a kutya a saját orrának és fülének, hiszen az ő orruk legalább egymilliószor jobb, mint a miénk, és a fülük is csúcscsúper. Vagyis mi

következik ebből? Amikor sétálni visz a kutya, és lépésenként háromszor megálltok kiszagolni a fontosabb ügyeket, ne türelmetlenkedj, és főleg ne siettesd! Jusson eszedbe, hogy neki olyan lenne

egy szimatolásmentes séta, mint neked moziban ülni bekötött szemmel...

⇒ Aztán ugye itt van a fülük is. A kutya sokkal magasabb hangokat is meghallanak, mint mi, és vagy négyszer olyan messziről, amiben az is segít nekik, hogy egy csomó izmot csak arra tartanak, hogy a fülüket a megfelelő irányba állítsák. Mi meg legfeljebb kapkodjuk a fejünket, hogy végre meghalljunk valamit.

⇒ Persze a látásuk nem olyan jó, de végül is nézd meg, hol hordja a tacs kód a szemét! Minek olyan alacsonyról messzire látni, míg nem tanul meg repülőgépet vezetni vagy legalább fára mászni? De most komolyan...

Hogy mire ügyelj?

- ⇒ Például a kajájukra. Ha lehet, spéci tacsifalatokkal kényeztesd, és csak a megfelelő mennyiséggel. Így is elég hosszú a törzse a lábaihoz képest, nem hiányzik még az a plusz öt kiló a gerincének...
- ⇒ Aztán foglalkozni is kell vele, azaz nagy sétákat tenni a természetben, ami alatt egy erdőt értünk lehetőleg. Neki jót tesz, neked meg nem árt, és ha a tacs kódra pórázt pakolsz, akkor a többi apró, a dolga után rohángászó lénynek sem tudtok ártani, akiket amúgy lazán elkapna, mert az erdőben gyorsan felébred az egyébként sem túl mélyen szunnyadó vadászösztöne.
- ⇒ Jegyezd meg, hogy a kis tacs kódoknak az élet egy állandó vadászmező, ezért ha tehetik, önállóan jönnek-mennek, intézkednek naphosszat. Szóval a tacs kód nem öleb. Kivéve a lépcsőn, ahol jobb, ha ölben viszed őkelmét, mert a lépcsőzés nagyon nem tesz jót a gerincének.

Azt kérded, hogy azon kívül, hogy legjobb cimbora, túratárs és kapucsengő,

mire jó még egy tacs?

⇒ Persze hogy mindenre, itt van például a kertészke-dés: a legkitartóbb földmunkagépek talán felvehetik a

versenyt egy szabadnapos daksz-lival, de az esetek 100 százaléká-ban a miniatűr bányagépéd győz. Szóval ásással, gödrösítéssel, a növények kitermelésével töb-bé nem kell a nagyinak gyötörni a hátát.

⇒ Aztán itt van a gondolatolvasás, mert a tacs kód rád néz, és máris tudja, hogy jókedvű vagy-e, vagy raj-tad már csak egy kis képen nyalás segít. Ő bármikor megvigasztal. Igazi kutyakolbász – oroszlánszívvel.

– Remek munka! – cirógatta meg Amélia hátát Berti bácsi. – És ráadásul ez a legtöbb, amit adhatunk, amíg ez a vacak nem működik... – biccentett a levitézlett kávéautomata felé. Fúrta az oldalam a kíváncsiság.

– Miért? Mit nem tud a kávéautomatád?

